

g.d. 47

oo a

oo

n

Th hift. 2 v. 128

ADAMI RECHENBERGI
SUMMARIUM
HISTORIÆ
ECCLESIA-
STICÆ

IN
T A B U L A

REPRÆSENTATUM

A B

H. G. WELAND,

LEMGOVIENSI.

* *

*Historiæ sacræ tabula tibi dantur in una,
Hæretici, patres, schismata, concilia.
Una tibi, Lector, res multas pagina tradit,
Multæ docet paucis, ordine quæque suo.*

* *

L I P S I Æ,

Apud JOH. HEREBORD KLOSIUM.

ANNO CHRISTI 1719.

ADAM RICHENBERGI
SUMMARIUM
HISTORIAE
ANTIQUITATIS
SACRAE
TACITI
MAGISTER
ADIECTA
HISTORIA
ANTIQUITATIS
SACRAE

Histo
que a

A

P

conse
cipiu
erat p

P

Isaac
cultu
tio,
(3)
sio g

ol

P A R S I.

continet

*Historiam Ecclesiasticam V. T. ea-
que a Thoma Lydiato, chronologo
Anglicano in IX. periodos di-
singuitur.*

PERIODUS I. ab orbe condito ad diluvium universale, annorum 1656. Ecclesia ab Adamo plantata, a Sethitis & patriarchis conservata est ad Noachum usque. Præcipuum religionis caput hoc tempore erat protevangelium, Genes. III, 15.

PERIODUS II. à diluvio ad natalem Isaaci ann. 452. Huc pertinent (1.) cultus divini post diluvium instauratio, (2.) repetita divina benedictio, (3.) confusio linguarum, (4.) dispersio gentium & earum idololatria. (5.)

A 2

Abra-

4 PART. I. PERIOD. III. IV. & V.

Abrahami evocatio e patria. (6) Fœdus Dei cum Abrahamo & circumcisio.

PERIODUS III. *a natali Isaaci ad exitum Israelitarum*, anni 400. In hanc incidit historia patriarcharum cap. XXI. usque ad finem Geneseos. Abrahamus religionem in sua familia propagauit, v. Philo de Abrah. p. 350.

PERIODUS IV. *ab exitu Israelitarum ad templum Salomonis*, anni 479. Huc spectant (1.) Mosis vocatio, & res gestæ. (2.) legum divinarum latio. (3.) fœdus peculiare, ejusque symbolum seu sacramentum, agnus paschalis. (4.) occupatio Palæstinæ. (5.) Israelitarum judices. (6.) theocracia ante institutos reges. (7.) religio Ebræorum multis ritibus instituta,

PERIODUS V. *a fundato templo Salomonis ad Monarchiam Nebucadnezaris*, annis XVII, ante eversionem templi, annos 413. complectitur. Hic (1.) divisio regni in Israeliticum & Judaicum (2.) ætas prophetarum, qui vaticinati

de

PART. I. PER. VI. VII. & IX. 5

de Messia & ejus officio, utriusque regni interitum prænunciarunt. (3.) decem tribuum in remotas orientis terras ablegatio. 2. Reg. XVII. (4.) Judæorum captiuitas Babylonica sub Nebucadnezzare. (5.) idololatria in utroque regno, Israelitico & Judaico.

PERIODUS VI. ab eversione templi ad monarchiam Cyri Babyloniam, anni 70. quamdiu Judæorum captivitas duravit. Hoc tempore Ezechiel & Daniel veræ religionis curam gesserunt. Libri Tobiae, Judith, Susannæ, Baruch, Esther, hac tempestate dicuntur scripti.

PERIODUS VII. a soluta captivitate adultimum Darii Codomanni regnum & fines monarchie Persicæ, capta ab Alexandro M. Babylone, anni 204. Hujus periodi initio claruerunt Nehemias, Esdras, Haggæus, Zacharias & Malachias. Fundamenta etiam secundi templi jacta sunt.

PERIODUS IX. a capta Babylone ad finem regni Macedonici seu Ptolemaeorum, & Julii Caesaris victoriam Pharsali-

A 3 cam

6 PART. I. PERIOD. IX.

cam, anni 282, Samaritani in monte Garizim Iudeorum sacris gentilia immiscuerunt, licentiam ab Alexandro M. adepti exstruendi templi.

PERIODUS IX. *a iacto per Julium Cesarem monarchia Romanae fundamento ad baptismum Christi, anni 77. Natus est anno Mundi 4003. & baptizatus 4033. Hic notandum est. (1.) Pontifices contra legem singulis annis mutati. (2.) lex divina moralis per glossas & traditiones Rabbinorum contaminata, Matth. V. & VI. (3.) ipsa ecclesia in tres sectas velut scissa, Pharisaeorum, Sadducæorum & Essæorum Herodiani ex adulandi studio Herodem pro Messia venditasse dicuntur. Samaritæ gentilium cum Judiasmō miscebant. Karæi, Sadducæorum surculus, Rabbinorum traditiones & puncta ebræi codicis rejeciebant. Zelotæ prætextu legis vel religionis gravissima sceleræ admittebant, vid. Josephus de bello Jud. lib. V. Hottingerus Thesaur. philol. lib. I, Cap. I, sect. V.*

PARS

P A R S II.

exhibit

Historiam Ecclesiasticam Novi Testamenti, cuius notatur.

I. *Divisio.* Alia est *utilis*, quæ statum ecclesiæ, hæreses, concilia, disciplinam, ritus & persecutio[n]es describit. Alia *curiosa*, quæ de chronologia, de libris scriptorum ecclesiasticorum, de locis in iisdem corruptis aut controversis. & cetera, quæ eruditam criticen sapiunt, inquirit. Alia *fabulosa*, quæ de miraculis & gestis sanctorum, visionibus ac commentis memorat.

II. *Scriptores ecclesiastici*, quorum aliisunt (α) pure historici, ut Eusebius, Socrates, Sulpitius. (β) apologetici, qui pro Christianorum innocencia apologetias adornarunt, Justinus martyr, Athenagoras, Tertullianus, (γ) Dogmatici, qui Christianam doctrinam scriptis publicis adseruerunt contra hæreticos. Dogmatici au-

A 4 tem.

8 PART. I. PER. I. SEC. I.

rem sunt (1.) *Ante Nicæni*, qui tribus sæculis primis ante concilium Nicænum floruerunt. (2.) *Post-Nicæni*, tam græci, quam latini, qui a concilio Nicæno ad sæculum VII. vixerunt. (3.) ii, qui a seculo VII. ad XII. in ecclesia celebres fuerunt.

III. Ordo tractandi historiam ecclesiasticam.

Periodi temporum constituuntur quinque.

PERIODUS I.

continet

*Tria Secula priora, quibus dirissimæ X. persecutio-
nes Christia-
norum fuere.*

SÆCULUM I. quod vocamus
Apostolicum.

Christus docet, & constituit XII. apostolos, qui Spiritu S. repleti eccliam plantarunt Hierosolymis, Act. I. & II. deinceps in aliis regionibus, Asia, Græcia, Macedonia. Collegæ ipsiis fuerunt Lucas, Silas, Timotheus, Titus, &

LXX.

LXX. discipuli, Luc. X. Tres primariæ fuerunt Ecclesiæ, Hierosolymitana, Antiochena Romana, & Alexandrina. An apostoli Symbolum Apostolicum in doctrinæ tesseram condiderint? dubitatur.

Scripta Supposititia circumferuntur multa, Christo, Mariæ, Jacobo & aliis tributa. Dubiæ quoque fidei scripta sunt (α) Barnabæ epistola contra Judæos (β) Clementis duæ epistolæ ad Corinthios. Supposititia putantur (γ) Canones Apostolorum LXXXV, (δ) Constitutionum Apostolicarum libri VIII. (γ) Recognitionum libri X. (δ) Homilæ Clementinæ XIX. (ε) Dionysii Areopagite opera. (ζ) Hermæ scripta. (η) Abdiæ Babylonii libri X. de historia certaminis apostolici. (θ) Lini, de passione Petri & Pauli. (ι) Prochori vita S. Joannis. (κ) Evangelium Nicodemi. (λ) Marcelli de conflictu Petri cum Simone mago. (μ) Lentuli epistola, itemque Pilati ad Tiberium cum actis de morte Christi.

Simon Magus, mentitus (1.) se in monte Sinai legem Mosis in persona patris dedisse Judæis. (2.) tempore Tiberii in persona Filii putative adparuisse, (3.) postea in linguis igneis super apostolos venisse. (4.) DEUM esse duplitem, bonum & malum. (5.) prophetas ex inspiratione angelorum prophetaisse.

Menander, Simonis magi discipulus, (α) ab angelis mundum creatum finxit. (β) quotquot in nomen suum baptizarentur, iis immortalitatem promisit.

Cerinthus, in Asia disseminavit, Christum ex Josepho & Maria natum, nudum esse hominem, at justitia & prudenter excellentem. Chiliasmum statuit, voluptatibus carnalibus abundatum.

Ebion, Cerinthi successor, abjecte de Christo sentiebat, circumcisionem & ritus Judæorum urgens.

Nicolaitæ, quorum auctor fuisse a quibusdam putatur Nicolaus, profelytus Antiochenus, unus e septem dia-

conis, Act. VI. 5. Errores eorum sunt
(1.) quod a fornicatione non abstinuerunt,
(2.) non Deo, sed potestatibus,
quas fixerunt, mundi creationem tribuerunt.

His accedunt alii haeretici, *Hermogenes & Phygellus*, 2. Tim. I. 15. *Hymeneus & Philetus*, 2. Tim. II. 17. *Alexander*, 1. Tim. I. *Diotrephe*s.

Concilium Apostolicum, Act. XV. 23.
agit de lege ceremoniali, de libertate
Christianæ, &c.

Persecutiones Christianorum minores
contigere in Palæstina, de quibus constat ex Actis Apost. Inter majores pri-
mam excitavit Nero: secundam Domi-
tianus.

SÆCULUM II. cognomine

Gnosticum.

Ignatius, apostolorum auditor & mar-
tyr, cuius epistolæ, ad ecclesias scriptæ,
supersunt.

Polycarpus, Smyrneorum ecclesiæ
episcopus.

Papianus, episcopus Hieropolitanus,
chiliasmī autor.

Justinus Martyr, ex philosopho Pla-
tonico Christianus.

Fatianus, ex gentili Christianus or-
thodoxus, sed post obitum Justini M. hæ-
reticis adnumeratus.

Melito Asianus, episcopus Lydiæ,
cujus fragmenta extant.

Athenagoras, ejus Apologia pro
Christianis & liber de resurrectione
habetur. Vixit sub Aurelio Anto-
nino.

Hegeſippus, libros V. actuum ecclesia-
sticorum scripsit.

Theophilus Antiochenus, cuius sunt
III. libri de fidē Christi.

Irenaeus, Polycarpi auditor, sub Se-
ptimo Severo martyr.

Clemens Alexandrinus, vir πολυμα-
θέσας.

Tertullianus, primus inter patres la-
tinos.

Saturninus, hæreticus, è schola Me-
nandri ortus.

Basilides, dixit, angelos esse creatos
a quadam divinitate.

Carpocrates, philosophus ante Platonicus,
magiam & omnem libidinem per-
mittebat; mundum ab angelis produ-
ctum adserens, & Christum fuisse nu-
dum hominem.

Adamiani, nuditatem Adami, non-
dum lapsi, secuti & imitati in suis con-
ventibus.

Cainiani, Cainum & Judam prodi-
tem honorabant.

Setbitæ, Sethum statuebant, ipsum
fuisse Christum.

Valentinus, philosophus olim, postea
hæresiarcha.

Cerdo, unum bonum, alterum malum
Deum fixit.

Marcion, Cerdonis dogmata latius
sparsit.

Lucanus & Apelles, Marcionis disci-
puli

Gnostici, colluviem ex omnibus hære-
sibus collegerunt.

Doceta, tradiderunt docentes, seu opi-

A 7 nio-

nione Christum natum esse, unde phantastæ dicti sunt.

Melitonii, Dei imaginem non in anima, sed corpore quæsiverunt, a Melitone nomen trahentes.

Tatiani, dixerunt, conjugium esse opus diaboli; absentiam a carne & vino jubentes, Encratitæ dicti.

Montanistæ, jejunia nova introducebant, & visiones propheticas ja&labant. Dicti quoque a patria Montani, Peputiani & Caphryges.

Hermogenes Afer, materiam Deo coæternam statuit, ex qua Deus omnia potesta fecerit.

Praxeas, a quo praxeani & Patripassiani dixerunt Christum esse Filium & Patrem.

Ecclesiæ regimen hoc tempore penes episcopos & presbyteros fuit, populo tamen in rebus arduis non excluso, uti e Cypriano & Eusebjo constat.

Persecutio Christianorum fuit sub Trajano, eaque numero terria, sub Adriano quarta, quinta sub Antonino Pio & Philosopho.

Ms.

Memorabilia hujus saeculi sunt, (1.) quod Philosophia Platonica viguerit. in qua Maximus Tyrus excelluit: (2.) Christianis templo publica fuerint nulla. (3.) quod Christianorum persecutio- nes ecclesiam fecerint austio- rem. (4.) quod studia literarum sove- rint Hadrianus, Antoninus philos. Se- verus. (5.) quod legio Christiano- rum fulminatrix romano exercitu si- stienti precibus suis pluviam impe- traverit; hostes vero fulminibus im- missis prostraverit.

SÆCULUM III. *Novatianum.*

Minutius Felix, e causidico romano gentili pater eccl^e.

Hippolytus, Irenei discipulus.

Julius Africanus, de chronographia libros V. exaravit.

Origenes, ob industriam indefatiga- bilem χαλκέντερος & adamantinus nominatus, primus inter Christianos in S. Scripturam commentarios compo- suit, Multi in eo nævi & errores no- minantur.

Cy-

Cyprianus, ex gentili oratore episcopus Carthaginensis.

Gregorius Neo-Cesareensis, episcopus, a miraculorum dono Thaumaturgus cognominatus.

Dionysius Alexandrinus, scriptis clarus.

Methodius, Tyri episcopus, scripsit contra Origenem.

Agrippinus, Episc. Carthag. baptisum haereticorum reprobauit, cui Cyprianus quoque adsensus est.

Novatus & Novatiani, lapsos post baptismum noluerunt recipere in communionem ecclesiae.

Helcesaitæ, ab Elkai quodam dicti, Ebionitarum imitatores.

Ambici, a patria sic dicti, resurrectionem carnis negabant.

Noëtus Praxeæ haeresin instauravit.

Sabelliani, a Sabellio Afro sic dicti, Noëto adsensi sunt.

Samosateri, quorum auctor Paulus Samosatenus, Samosata oriundus, Christum vocarunt λόγον προφητὸν, non υποστικὸν, Sabellii haeresin amplectentes.

Ma-

Manichæi, a *Manete* nomen sortiti, duo principia statuerunt, unum bonum, quod lucem, alterum malum, quod tenebras vocant, promiscuam libidinem permittentes.

Hermite, ab Hierace auctore adpellati. *Manetis* propago.

Nepotiani, a Nepote Episcopo Ægyptiaco, rejecerunt legem & Evangelium, chiliasmum cum Cerintho statuentes.

Regimen Ecclesiæ episcopi & presbyteri obtinuerunt, nullus tamen in alium habuit imperium, licet romanæ ecclesiæ ob urbis dignitatem quadam prærogativa gauderet.

Ordo graduum ecclesiasticorum, Episcopi, presbyteri, diaconi, subdiaconi, acoluthi, exorcistæ, lectores, ostiarii.

Disciplina ecclesiastica lapsis constituit quatuor gradus pœnitentiarum, πρόκλαυσιν, fletum extra portam, ἀκροσον auditionem in porticu, ὑπόπλωσιν, substrationem cum catechumenis. συγκασιν consistentiam cum fidibus,

bus. Hi gradus Gregorio Thaumaturgo adscribuntur.

Ceremoniae & ritus per Judæos & gentiles, christianæ religioni accedentes, sensim irrepserunt in ecclesiam. Martyres, antequam mortem obirent, rogabantur, ut memores sint superstitionis apud DEUM, unde ἀγιολατρεία.

Persecutio sexta, autore Maximino Thrace, Imperatore.

Persecutio septima, sub Decio, truculentior quam sexta.

Persecutio VIII. sub Valeriano, quem execrabilis animal appellat Lactantius de morte Persec. c. 4.

Persecutio IX. sub Aureliano occidit anno Chr. 275.

Persecutio X. sub Diocletiano & Maximiano, omnium immanissima, quæ duravit ad annum XI. sæculi sequentis.

Memorabilia, (1.) Talmud Hierosolymitanum auctore R. Jochanan absolutum. (2.) Stephanus, episcopus Romæ, titulum & potestatem episcopali

pi episcoporum adfectavit (3.) eremitarum vitæ instituta (4.) fabula de septem dormientibus.

PERIODUS II.

SÆCULUM IV. cognomine *Arianum.*

Eo ecclesia libertate multa gavisa
est imperio Rom. &
Byzant.

Arnobius Afer, ex rhetore gentili
Christianus.

Lactantius Firmianus, Arnobii discipulus, mire eloquens.

Eusebius Pamphili, a martyris Pamphili amicitia sic dictus.

Eustathius, episc. Antiochiae, exulfaetus obiit Trajanopoli.

Athanafius, episc. Alexandrinus, acerrimus Arianorum hostis.

Juvencus, Hispanus, poeta nobilis
christianus.

Antonius, gente Ægyptius, primus
eremita & monachus.

Julius Firmicus Maternus, ex gentili
christianus.

Pa-

Pachomius, Ægyptius, ex milite geniti Christianus.

Cyrillus Hierosolymitanus episcopus, Arianismi fautor.

Hilarius, Pictaviensis Episcop. Arianorum hostis. & inde exul.

Lutif. r Calaritanus, in Sardania episc. Arianos oppugnavit.

Pbaebadius natione Gallus, libellum scripsit contra Arianos.

Apollinaris. Senior, presbyter Laodiceæ.

Prudentius Hispanus, ex causidico devotus poeta.

*Dionysius, vulgo Areopagita, sed per-
peram nominatus.*

*Fabius Marius Victorinus, Afer, ex
rhetore gentili in extrema senectute
Christianus, urgente eum Simpliciano.*

*Ulpilas, ortu Gothus, Gothorum
episcopus Arianus.*

*Damasus, episc. romanus, scripsit
contra Apollinarium.*

*Epiphanius, Salaminæ in Cypro e-
piscopus, vir πεντάγλωττος.*

Opta-

Optatus Milevitanus, Afer, episc. in
Numidia.

Ephrem, gente Syrus, monasticæ phi-
losophiæ peritus.

Basilius M. episc. Cæsareensis, scri-
psit varia.

Gregorius, Basilii frater, episc. Nys-
enus, ab Arianis vexatus.

*Gregorius a patria Nazianzo Nazian-
zenus & Theologus nasc̄t̄ ἐξοχήν dictus*,
Basilii M. intimus, poëta & orator.

Amphilochius, episc. Iconii Lycaoniæ
doctrina clarus.

Mariarius Senior, gente Ægyptius,
Magni Antonii discipulus.

Ambrosius, eques Gallus, ex politico
episc. Mediolanensis.

Hegesippus, scriptor libros V. de exci-
dio urbis Hierosol.

Hieronymus, Stridonensis, mona-
chismi & monogamiæ defensor.

Evagrius, archidiaconus ecclesiæ
Constantinopol.

Nemesius, ex philosopho insigni e-
pisc. Emissenus.

Phi-

Philastrius, episc. Brixiensis, Ariano-
rum hostis.

Joannes presbyter, cui lites fuere cum
Epiphanio.

Ruffinus, Hieroymi amicus, dein ini-
micus Origenis admirator.

Paulinus Nolanus, episc. Nolæ, epistles
& poemata scripsit.

Augustinus, gente Afer, episc. Hip-
ponensium, fortiter dimicavit contra
Pelagianos. Vitam ejus descripsit Po-
sidius.

Joannes Chrysostomus, episc. Constan-
tinopol, eloquentissimus.

Donatistæ, ministerium malorum fa-
cerdotum credebant esse inefficax. His
se adgregarunt Circumcelliones. Rogati-
stæ, Maximinianistæ, Parmeniaстæ,
Cirtenses.

Ariani, quorum auctor Arius, pres-
byter Alexandrinus negavit τὸν λόγον,
verbum, ab æterno fuisse,

Photinus & Photintani, Samosateni
& Sabellii imitatores.

Macedonius, πνευματέμαχος, nega-
vit

vit Spiritum S. esse Patri ὄμορφον, Ariani-
num sovens.

Eunomius adseruit, Filium esse Patris
ministrum.

Audaeus, hinc *Audaeani*, Deum cogita-
tione sibi repræsentarunt velut imagi-
nem corruptibilem, unde Anthropo-
morphitæ adpellantur.

Apollinaristæ, statuerunt Christum
adsumisse quidem corpus, ut ami-
ctum quendam, sed sine anima ratio-
nali.

Aerius, hinc *Aeriani*, festum paschæ
& jejunia rejicit.

Syllabici, ejus sectatores dicti sunt,
quod ex syllabis, a quo, per quem, in
quo, Rom. XI. 36, naturæ in tribus
personis diversitatem probare vel-
lent.

Messaliani, græcis euchetæ dicti,
precatores, qui semper orebant, ja-
stantes, se DEUM oculis corporeis
videre.

Jovinianus, monachus, hinc Joviniani
docentes, vere baptizatos in peccatum
non posse relabi,

Pri-

Priscillianistæ, quorum magister Priscillianus, nobilis Hispanus, multa cum Gnosticis & Manichæis habuere communia, symbolum eorum fuit: *Jura, perjura, secretum prodere noli.*

Collyridiani, in Arabia & Thracia vagantes, virgini Mariæ *nollupida*, placentam offerre solebant.

Meletiani, a Meletio dicti, qui munere suo amotus, officio tamen functus est contra ecclesiæ morem.

Luciferiani, & auctor Lucifer, episcopus Smyrnensis, negarunt apostatas clericos, et si penitentes, recipiendos.

Concilium Nicenum, quo 318. episcopi congregati Arii haeresin damnarunt, itemque Meletianos & Novatianos. Cœlibatum quoque clericorum improbarunt.

Concilium Constantinopolitanum, a Theodosio M. anno 371. ob haeresin Macedoniae habitum.

Præter hæc duo œcumenica concilia, habitum fuit *Elibertinum* in Hispania pro cœlibatu: *Arelatense* contra Donatistas: *Sirmiense* contra Photinum,

Con-

Constantius, ab Arianis inductus, sœ-
viit in orthodoxos.

Theodosius M. ab Ambrosio ex ecclesia
ejectus.

SÆCULUM V. cognomine
Nestorianum.

Sulpicius Severus, Aquitanus & Pres-
byter in Gallia.

Sedulius, presbyter & poeta facer.

Sidonius Apollinaris, vir nōbilis, epi-
scopus Avernensis.

Paulus Orosius, presbyter Hispanus,
Augustini discipulus.

Joannes Cassianus, origine Scytal scri-
psit de providentia D E t.

Vicentius Lerinensis, Semi-Pelagianus
presbyter.

Victor Uticensis, episcopus, scriptor de
persecutione Vandali.

Gennadius, Massiliensis episc. Semi-
Pelagianus putatur.

Gelasius I. episc. Romanus, epistolas
& alia reliquit.

B

Leo

Leo Magnus, episc. Romanus, scripsit varia.

Prosper Aquitanicus, episcopus Rhegiansis.

Remigius, Rhemorum in Anglia episcopus.

Petrus Chrysologus, episc. Ravennatis, scripsit homilias.

Arnobius, junior, in quædam evangeliistarum loca scripsit.

Marius Mercator, Augustini studiosissimus.

Maximus, Taurinensis episcopus, hæmilarum multarum auctor.

Alcimus Ecdicius Avitus, archiepiscopus Viennensis.

Cyrillus Alexandrinus episcopus, Nestorii impugnator.

Isidorus Pelusiota, in monte Pelusio monachorum præpositus.

Synesius Pentapolitanus, ex philosopho Platonico episcopus.

Theodoregus, gente Syrus, episcopus Cyrenensis, historicus.

Socrates Scholasticus, Novatianismi suspectus cum Sozomeno historiam eccl.

cles, ab Eusebio cœptam continua-
vit.

*Philostorgius Cappadox, historicus,
sed sectæ Eunomianæ.*

*Gelasius Cycicenus, episc. Cæsareen-
sis.*

*Eneas Gazeus, ex philosopho Plato-
nico christianus.*

*Basilius, Seleucix in Isauria episcop.
scriptis clarus.*

*Nonnus, poeta græcus & paraphra-
stes evangelii Joannis.*

*Nilus, ex urbis præfecto monachus,
ascetica multa scripsit.*

*Zosimus, historicus græcus, in Chri-
stianos iniquus.*

*Pelagiani, cum Pelagio auctore suo ad-
seruerunt, infantes sine peccato origi-
nis nasci, peccatum originis esse figmen-
tum, hominem libero suo arbitrio se
posse convertere.*

*Nestoriani, cum Nestorio archiepisc.
Constantinopol. negarunt, Mariam
esse θεότοκον.*

*Eutychiani, & Eutyches, qui Nestorii
hæresim impugnaturus, in errorem huic*

contrarium prolapsus, docuit Christum quidem esse ex duabus naturis, sed non in duabus, h. e. duas ante unitiō nem fuisse naturas, unicam uero esse factam unius naturæ in alteram conversione.

Monophysitæ, quoque dicuntur, & *Jacobitæ*, a Jacobo Syro, qui hanc opinionem Eutychis in Oriente disseminavit.

Monotheleta, unam statuebant in Christo voluntatem.

Theopaschitæ, dicebant, divinitatem Christi esse passam.

Prædestinationi Deum ante prævisum lapsum hominis quosdam ad æternam vitam, quosdam ad infernum prædestinasse.

Concilia œcuménica, unum Ephesinum, quo Theodosio juniori imperante Nestorius damnatus est a 200. episcopis. Chalcedonense alterum, quod Martiano Imperatore habitum fuit. Convenerunt sexcenti & triginta patres Eutychen damnantes.

Litanie usus introductus, naos psallen-

lendi per antiphona, historia passionis Christi quotannis in templis recitanda preces pro defunctis, unde Purgatorium: monachatus incrementa.

Acemete, erant monachi, dicti a κομάω, dormio, quia noctes & dies sacra officia peragebant uno nexu.

Persecutio Vandalaica, qua Gensericus rex Vandalorum Arianus Christianos in Africa adflicxit: Idem fecerunt filius ejus, Hunnericus, Alaricus, Gothorum rex, Odoacer Herulorum rex, & Attila Hunnorum flagellum D̄EI.

Ampulla Rhemensis cum S. chrismate per columbam rostro delata, cum Clodovaeus, Francorum rex a Remigio esset baptizandus.

Fæminæ pie & eruditæ, Pulcheria, Eudoxia, Proba, Falconia, Hypatia philosopho, Eustochium.

SÆCULUM VI. cognomine

Eutychianum.

Scriptores latini: *Fulgentius Afer*, Augustini discipulus.

Marcus Aurel. Cassiodorus, senator romanus B 3 Be

30 PART. II. PER. II. SEC. VI.

Benedictus Umber, reliquit regulas monachorum &c.

Dionysius Exiguus, abbas romanus.

Facundus Hermianensis in Africa episcopus.

Anator, poeta & orator christianus.

Victor, episcopus Capuanus, Ammonii harmoniam latine vertit.

Primasius, Adrumeto episcopus.

Liberatus, eccles. Carthag. archidiaconus,

Venantius Honorius Clementianus Foranatus.

Gregorius, archiepisc. Turonensis, historicus.

Gregorius M. episc. romanus, pius & eruditus, sed patronus & pater ceremoniarum in ecclesiam introduendarum.

Isidorus junior, Hispalensis dictus chronologus.

Boethius, philosopho-theologus.

Jornandes, sive *Jordanes*, episc. Ravennatensis, historicus.

Scriptores græci, *Severus*, patriarcha Antiochenus.

Theo-

Theodorus, eccles. Constantinop. lector, historicus.

Procopius Gazæus, Sophista.

Simon Styliites ab habitaculo, Junior ab ætate dictus.

Procopius Palestinus, rhetor & historicus.

Anastasius Sinaita, patriarcha Antiochenus.

Joannes Scholasticus, Climacus a libro quem scripsit, dictus.

Eulogius, patriarcha Alexandrinus.

Joannes Cappadox, ab absinthia dictus jejunator.

Leontius Bizantinus, monachus, scripsit contra Eutychianos.

Evagrius Scholasticus, histor. eccl. scriptor.

Cultus sanctorum, in primis S. Mariæ increvit: facta nova constituta, Purificationis & Annunc. Mariæ, consecrationes templorum, missæ super defunctis.

Acephali, erant secta, quæ sententiam concilii Chalcedonensis impugnabat. Cum ejus auctor ignorare-

B 4 tur,

"

tur, dicti sunt Acephali, quasi sine capite.

Severus & Severita erant Acephalorum adseclæ.

Aphthardotæ, seu *Incorruplicolæ*, *Severitarum progenies*, dicebant humanam Christi naturam ante passionem fuisse æque incorruptibilem, ac post resurrectionem.

Agnoetæ docebant, τὸν λόγον in Christo omnia quidem novisse, sed humanitatem ejus multa ignorasse.

Origenistæ, adhuc habebant suam propaginem statuentes, damnatorum pœnas habituras esse finem.

Tria capitula. sunt tres libelli, quos ediderunt tres patroni Nestorianismi, ne, concrematis Nestorii scriptis, simul hæresis ejus extingueretur.

Concilium Constantinop. quod fuit œcumenicum ordine quintum. Eo damnata sunt tria illa capitula, Origenis, Eutychis, Arii, Macedonii errores.

Certamen de primatu inter Vigili-
um

um, papam romanum & patriarcham
Constantinopol.

Aera christiana, a Dionysio Exiguo
ordinata & publicata.

Juris Romani veteris collectio per Tri-
bonianum.

Longobardorum ingressus in Italiam.

PERIODUS III.

De

Ecclesia per Pontifices Rom. &
Muhammedanos pressa.

SÆCULUM VII. Monotheleticum.

Ioannes, Philoponus a studiorum affi-
ditate dictus.

Joannes Mulala, chronographus.

Hesychius, sive Isychius, patriarcha
Hierosol.

Theophylactus, scripsit res gestas
Imperat. Mauritii.

Sopbronius, ex sophista & monacho
patriarcha Hierosol.

Io. Moschius, opus historicum con-
didit.

B 5

An

*Andreas, Damascenus, archiepisc.
Cretensis.*

*Georgius Pisides, diaconus & charto-
phylax Constantinop.*

*Maximus, impugnavit Monotheli-
tas.*

*Eligius Lemovicensis, Gallus, scriptis
celebratus.*

*Ildefonsus, Hispanus, episc. Toleta-
nus.*

*Beda Venembilis, historicus, philoso-
phus, theologus.*

*Monothelitæ, hæresin suam latius pro-
pagarunt, cui se addixerunt Heraclius,
Imperator Rom. & Papa ipse Hono-
rus I.*

*Pauliciani, a Paulo quodam cognos-
minati, Manichæorum errores de-
duobus rerum principiis resuscita-
runt.*

*Chazinzarii, seu Staurolatæ crueem-
tantum, quæ ipsis dicebatur Chazus,
adorabant & colebant.*

*Concilium Constantinopol. III: inter-
œcumenia ordine sextum, indixit
Imperator Constantinus Pogonatus,
anno.*

anno Chr. 680., ubi Monotheletæ damnati sunt.

Synodus Quini sexta, vulgo πεντη, paucis post annis in palatio Imperatoris habita est, ita appellata, ut esset quasi in supplementum Concilii V, & VI, in quibus nulli canones de disciplina, & moribus erant traditi.

Bonifacius III. Pontifex Rom. titulum episcopi cœcumenici & primatum in ecclesia ab Imperatore Phoca obtinuit.

Vitalianus Papa anno 666. jussit, in ecclesiis omnia latino sermone fieri debere,

Pantheon, gentile festum in honorem omnium deorum, Romæ conversum est in πανάγιων, in cultum sanctorum omnium, novo festo instituto. *Purgatorii* terror quoque cœpit.

Muhammed, Meccæ in Arabia deserta natus, ex camelorum pastore religionis Turcicæ auctor. Socii ejus in contexenda religione fuere Sergius, monachus Nestorianus, Johannes Antiochenus, Arianus, & Ab-

B. 6. dias

dias, Judæus. Sectæ dabant nomen,
Musulmanni, h. e. fideles.

Origo duorum Antichristorum. In occidente Papæ Rom, in Oriente. Muhammedis.

Schisma græcam inter & latinam eccliam de processione Spiritus S. a Patre & Filio.

SÆCULUM VIII. *Iconoclasticum.*

Bonifacius, Winefridus patria lingua dictus, præco evangelii in Bojoaria & Thuringia, dein martyr.

Willibaldus, Bonifacii discipulus, episcopus Eistaten sis.

Alcuinus, seu Flaccus Albinus, Bedædiscipulus, Caroli M. magister & filiorum ejus præceptor.

Paulus Warnefridus, scripsit historiam Longobardicam.

Teodulphus, Italus, abbas Floriacensis, scriptis clarus.

Fredegarius Scholasticus, excerpta chronica collegit.

Joannes, a patria Damascenus, ab eloquentia Chrysorrhoas adpellatus, pri-

mum

mum inter græcos theologiam construito methodo Scholastica.

Theophanes, *Isaacius* a patre & *Confessor* a malis, quæ expertus est, cognominatus, chronologus.

Georgius, monachus Constantinop. chronologus.

Tarafus, patriarcha Constantinop.

Cultus imaginum, qui cum ingravesceret in ecclesia, Philippus Bardanes Imperator & Joannes patriarcha eas ex S. Sophiæ templo ejecerunt, promulgato hac de re edito anno 713. Pontifice Cæsarem ea propter excommunicante. *Constantinus Copronymus* denuo imagines e templis sustulit anno 741.

Concilium Constantinop. IV. inter oecumenica VII. Copronymus & 338. episcopi imaginum cultum reprobarunt. Huic Concilio Irene, Imperatrix, Concilium Nicenum II. opposuit, ubi imaginibus cultus, osculatio, &c. decreta sunt.

Synodus Francofurti ad Mænum, auspice Carolo M. convocatis 300. ep-

38 PART. II. PER. III. SEC. VIII.

piscopis ex Italia, Gallia, Britannia & Germania *Felicitis* & *Elipandi* errores, itemque Nicænam II. Synodum condemnavit.

Felix Urgelitanus, Urgullæ in Pyrenæi montis jugo episcopus, & *Elipandus*, episc. Toletanus, dixerunt, Christum non esse proprium DEI Filium, sed adoptivum.

Adelbertus, hæreticus in Franconia, epistolam ineptissimam velut Jesu Christi e cœlo missam divulgavit, jussitque populum orare; Merita Adelberti juvabunt nos.

Clemens, Adelberti adsecla, a Pontifice excommunicatus.

Contentio inter Bonifacium Winefridum & sacerdotes Bojariæ de baptismo iterando, cum rudis quidam sacerdos infantem baptizasset hac formula: *Baptizo te in nomine Patriæ & Filia & Spiritu Sanctæ*. Bonifacius hunc rebaptizandum censuit, alii negarunt, negante etiam Zacharia, papa romano.

Organa musica, primum in Francia nota

nota, quorum exemplar *Constantinus*
Imp. dono misit Pipino.

SÆCULUM IX. *Photianum.*

Nicæphorus, patriarcha Constantinop.
historicus.

Theodorus Studites, a monasterio, cui
præfuit, sic dictus.

Agobardus, Gallus, varia opuscula
collegit.

Eginhardus, Caroli M. Secretarius,
dein Abbas.

Freculphus, episcopus Lexoviensis,
chronologus.

Usuardus, Gallus, Alcuini discipu-
lus.

Paschasius Rathbertus, abbas Corbe-
jensis.

Bertramus vel *Ratramus* monachus
Corbejensis, impugnavit realem & sub-
stantiam præsentiam corporis Christi
in coena.

Walafridus Strabo, Rabani discipu-
lus, abbas.

Hincmarus, nobilis Gallus, episc.
Rhemensis.

Re-

Remigius, archiepisc. Lugd. Hincmarii antagonista.

Joannes Erigena, Scotus de divisione naturae scripsit.

Gottschalcus, monachus natione Gallus.

Anastasius, abbas romanus & bibliothecarius.

Haymo, episc. Halberstadensis, scriptis clarus.

Eulogius, presbyter Cordubensis, martyr.

Petrus Siculus, scripsit historiam de Manichæorum hæresi.

Rhegino, monachus, Chronologus.

Photius, græcus, patriarcha Constantinop. librorum helluo incomparabilis, auctor schismatis inter ecclesiam grecam & latinam.

Nicetas David Paphlago, episc. in Paphlagonia, Photii antagonista.

Methodius, Homologea seu Confessor dictus.

Theodorus, Abucara dictus, Cariæ archiepisc.

Basilius Macedo, Imperator Constanti-

stantinop. scripsit exhortationem ad Leonem filium, orationes & epistolas.

Theoda, mulier Suevica, pseudoprophetissa.

Concilia tria Constantinopolitana, primum Michael Imperator convocavit, ubi Ignatii ejusq; confirmata, & Photius in ejus locum evectus: secundum Basilius Macedo indixit, in quo Photio depulso, Ignatius fuit restitutus; tertium, quo post mortem Ignatii Photius patriarchatum rursus adeptus est.

Joanna VIII. papissa romana, lexum mentita.

Anscharius, archiepisc. Hamburgi, in Dania & Svecia evangelista.

Legenda aurea, h. e. vitæ sanctorum Evangelii iam æquiparari cœperunt.

Leo III. Papa primus canonizationem sanctorum introduxit.

Anglia sedi papali subjecta, ex qua domatim singulis annis colligebatur nummus argenteus, postea nominatus denarius Petri.

SÆ.

SÆCULUM X. obscurum.

Simeon, metaphrastes & Logotheta dictus, græcus scriptor.

Constantinus Porphyrogenita, Imperator Constantinop. narrationem scripsit de imagine Christi ab ipso Salvatore ad Abgarum missa.

Nicon, Armenus gente, de Armeniorum religione scripsit.

Saidas, patriarcha Alexandrinus, celebris auctor.

Eutychius, medicus & chronologus, scripsit lingua Arabica.

Moses Barcepha, episcopus Syrus de Paradiso scripsit librum.

Oecumenius, Nov. Test. scholiastes græcus.

Suidas, celebris grammaticus & philologus, lixici auctor.

Odo, gente Francus, abbas, varia opuscula compilavit.

Ratherius, episc. Veronensis, sermonum sacrorum scriptor.

Smaragdus, abbas S. Mich. ad Mosam, diadema monachorum de vitiis fu-

fugiendis & virtutibus tenendis compo-
suit.

Burchardus, patria Hassus, episc. Wor-
matiensis, canonum collector.

Luitprandus, Italus, historicus &
chronologus.

Witikindus, monachus Corbejenfis,
scripsit de rebus Saxonum.

Notgerus episc. Leodiensis, scripsit hi-
storiā episcoporum Leod.

Controversiae, motae sunt de processio-
ne Spiritus S. de jejunio Sabbathi, de azy-
mis, de purgatorio.

Simonia in Germania valde invalue-
rat, quam Henricus Auceps extirpare
studuit.

Festum omnium animorum, institu-
tum.

Sacramentum Cœnae integrum adhuc
suit datum laicis.

Otto I. jus sibi vendicavit constitu-
endi & abrogandi pontifices.

Synodus Erfordia in Thuringia anno
935. decretit, ut natalitia XII. apostoli
lorum sancte celebrarentur.

Synodus Romana, qua anno 996. Ct-

to

44 PART. II. PER. IV. SEC. XI.

to III. Septemviros Princeps Electores
instituit.

Hungari, in Germaniam effusi, ab
Henrico Aucupe prostrati.

Mistiwous, rex Vandalorum, in Chri-
stianos saevit gravissime,

Rollo, Normannorum dux, tyran-
nus in Christianos, dein conversus.

Marchionatus primum in Germania
instituti sunt.

Hatto, archiepisc. Mogunt. a muri-
bus devoratus.

Kossida, abbatissa Gandersheimensis
poetria.

PERIODUS IV.

*Qua Ecclesia gemit sub jugo Ro-
mano & Saraceno-Tureico.*

SÆCULUM XI. Hildebrandianum.

Scriptores graci: *Nilus Archiman-
dritz.*

*Nicetas Pectoratus, Michael Cerula-
rius, Simeon junior.*

*Theophylactus, archiepisc. Bulgarorum
scripsit commentarios.*

Ni-

PART II. PER. IV. SEC. XII. 45

Nicetas Serron, archiepisc. Heraclensis.

Georgius Cedrenus, composuit Annales ab O. C.

Jo. Scylitzes, scripsit compendium historiæ.

Jo. Xiphilinus, edidit decreta de sponsalibus & nuptiis.

Scriptores latini: *Fulbertus*, episc. Carnotensis.

Berengarius Turonensis, dialecticus facundus.

Hermannus Contractus a membrorum debilitate dictus.

Glaber Radolphus, monachus ordinis Benedict.

Humbertus Cardinalis, episc. Sylvæ Candidæ.

Lanfrancus, Italus, archiepisc. Cantuariensis.

Anselmus, archiepisc. Cantuariensis, scripsit multa.

Petrus, Damiani, cognominatus a fratribus sui nomine, quod eundem parentis loco haberet, episcopus & Cardinalis.

Ma-

Marianus Scotus, monachus Fuldensis
chronologus.

Lambertus Schaffnaburgensis, mona-
chus Hirsfeldensis, historicus.

id Adamus Bremenis canonicus, auctor
historiae ecclesiasticae.

Benno, gente Germanus, vitam Hilde-
brandi scripsit.

Ivo, Carnotensis episcopus, volumen
Decretorum composuit.

Gregorius VII. seu Hildebrandus, fabri
ferrarii filius, Papa.

Bruno, auctor ordinis Carthusiano-
rum.

Joannes Micrologus, scripsit observa-
tiones ecclesiasticas.

Hildebertus de Lavardino, archiepisc.
Turonensis, Berengarii disc.

Controversia, de vera corporis & san-
guinis Christi praesentia in S. Coena,
quam Berengarius negavit, Lanfranco
adfirmante.

Stephanus Scholasticus & Liseius ma-
nichaeismi restauratores in Synodo Au-
relianensi damnati & combusti.

Rozelinus, adseruit tres personas
Dei-

Deitatis ita a se invicem esse separatas,
ut sunt tres angeli.

Hildebrandus imperatorem Henricum IV. citat Romam, regno exuit & illud conferendum decernit Rudolpho, Duci Sveviæ. *Henricus Wormatiæ* deponendum censet Hildebrandum.

Bellum sacrum suscepsum fuit ad Palestinam infidelibus eripiendam, magno consensu Principum & Electorum.

Peregrinationes, in terram sanctam inter sanctissima opera relatæ sunt, quare 7000. homines simul eo profecti.

Novi ordines monachorum. Vallis Umbrosæ Cisterciensium, Crandimontensis, Flagellantum, Hospitaliorum.

Hamoicus, rex Normannorum in Angliam impetum faciens, in urbe Eboracensi 1100. sacerdotes trucidavit.

Andreas, rex Hungariæ, Christianismum in Hungaria propagat.

Guido Arentinus, monachus, novam excogitavit cantandirationem; Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La.

M. 4.

Matbiidis, comitissa totius Longobardiae & Lotharingiae, turpissimam habuit consuetudinem cum Hildebrando.

S. Cunigunda, Uxor Henrici II. Imperatoris, quae virginitatem in matrimonio servasse dicitur.

Ducatus Hungariae in regnum ab Ottone III. evectus.

SÆCULUM XII. *Waldense.*

Scriptores græci: *Eustratius*, metropolita Nicenus.

Eusyymius Zigabenus, monachus scripsit Panopliam Fidei.

Joannes Zonaras, monachus, annalium scriptor.

Anna Commena, composuit XV. libros Alexiadum, h. c. de rebus gestis Alexii Commeni, Imperatoris Constantionopatris sui.

Michael Glycas, Siculus, annales quadripartitos reliquit.

Nicetas, philosophus Byzantinus.
Georgius Metropolita, scripsit adversus latinos.

Constantinus Harmenopulus, nomophylax, scripsit πρόχειρον νόμων.

B4-

Basilius Arobidenus, scripsit de unione ecclesiarum.

Joannes Cinnamus, grammaticus & historicus.

Theodorus Balsamon, commentatus est in Canones Apostolicos.

Latini scriptores, iisque *Dogmatici*:
Radulphus Ardeus, Pictavus.

Odo Cameracensis, episcopus: ejus liber de blasphemia in Spiritum S.

Rupertus, Tuitiensis abbas, transubstantiationem negavit.

Bernardus, nobilis Burgundus, abbas Clarævallenfis, vir apostolicus, theologus mysticus, ob scripta sua celebratissimus.

Petrus Venerabilis, abbas Cluniensis, nobilis Aquitanus, ex milite primum monachus, scripsit contra eos, qui dixerunt, Christum se nunquam in Evangelio aperte dixisse Deum.

Petrus Abelardus, nobilis Gallus, argutiarum philosoph. plenus, minus sobrie de mysterio Trinitatis philosophatus est, itemque Porretanus.

C

Pe-

50 PART. II. PER. IV. SEC. XII.

Petrus, gente Lombardus, Magister sententiarum, dictus, episcopus.

Petrus Comestor, historiam sacram libris XVI. composuit.

Petrus Blesensis, auctor variorum opusculorum theologicorum,

Gratianus, construxit e patrum sententiis, Paparum decretis & conciliorum canonibus opus, cui nomen Decretum Gratianum.

Hugo de S. Victore, annotationes fere in tota Biblia fecit.

Richardus de S. Victore, Bernardi amicus, theologus mysticus.

Hugo Etherianus, scripsit adversus graecos de processione Spiritus S.

Joachimus, abbas Florensis, commentator in Esaiam, Jeremiam.

Historici: Siegebertus, Gemblacensis monachus, chronologus.

Wilbelmus Malmesburiensis, scripsit de gestis regum Angliae.

Jo. Saresberiensis, episcopus Carnensis.

Gethofredus Viterbiensis, scripsit chro-

PART. II. PER. IV. SEC. XII. 51

chronicon universale, Pantheon dictum.

Otto, Frisingensis episcopus, libros VII. chronicorum scripsit ab O. C.

Helmodus, presbyter Lubecensis, auctor chronici Slavorum.

Guilielmus Tyrius, archiepisc. Tyri scripsit de bello sacro libb. XXIII.

Scholastica theologia, cuius primus pater fuit Lanfrancus, dein Petrus Abelardus, cum discipulo suo Lombardo secuti. Aetates hujus theologiae constituantur tres, *vetus* a Lanfranco ad Albertum Magnum, ab anno 1020. usque ad annum 1220. *media* ab Alberto ad Durandum h. e. ad annum 330. *nova* a Durando usque ad Lutherum.

Petrus Waldus, civis Lugdunensis, ex mercatore theologus, regimini papae se subtraxit, Scripturæ S. intentus, hinc Waldenses.

Communio sub una specie hoc ævo introducta: indulgentiae, merita vitæ monachalis, cultus & miracula reliquiarum.

52 PART. II. PER. IV. SEC. XII.

Bogomili, erant secta è Manichaorum & Messalianorum conflata.

Tanchelinus, aliis *Tandemus*, ministerii sacerdotum & S. cœnæ efficaciam negavit, vitam agens sceleratissimam.

Petrobusiani, a Petro de Bruis dicti, baptismum sine propria fide salvare, negaverunt. Manichæismus quoque eis imputatur.

Arnaldista, Arnaldus Brixiensis, Abelardi discipulus, statuerunt clericos, possessiones tenentes, salvari non posse.

Apostolici, homines illiterati, apostolicam vitam affectantes, damnabant conjugium, ordines ecclesiasticos, esum carnium.

Eudo de Stella, Britannus, jactitavit se iudicem vivorum & mortuorum.

Alexander III. papa, dicitur Friderico Barbarossa insultasse Venetiis, dicens: super aspidem & basiliscum ambulabis.

Novi ordines, Præmonstratenses,

Car-

Carmelitæ, Dominicani, Mendicantes, Templarii, qui Hierosolymis prope templum habitantes peregrinos contra Turcas defendebant: Joannitæ, qui xenodochium Hierosolymis juxta sepulcrum Domini custodiebant.

Concilium Lateranense, inter cœcumena nonum, quo Henricus V. cum papa Calixto II. conciliatus est.

Concilium Lateranense II., quo Innocentius II. Anacletum II. papa papam damnat, itemque Arnaldum de Brixia, & Petrum de Bruis. Vocatur cœcumenium X.

Concilium Lateranense III., Waldenses & Albigenses ejicit ex ecclesia, ita dicti, quia in Vasconia Albigensi degebant. Cœcum. XI.

Fridericus I. a Papa Alexandro III. excommunicatus.

Dominicus, auctor Dominicanorum, in vexandis Waldensibus Pontificis adfideus adjutor.

Conversio Pomeranorum per Ottoneum, episcop. Bambergensem, item

¶ PART. II. PER. IV. SEC. XII.

Livonum, Norvvegorum, Finno-
zum.

Rudolphus, monachus, persecutor
Judæorum in Germania & Gallia.

Avicenna & Averrhoes, medici &
philosophi in Hispania.

SÆCULUM XIII. Scholasticum.

Scriptores græci: Nicetas Acomi-
natus, Choniates a patria dictus, an-
nales scripsit in libros XXI. distin-
ctos.

Theodorus Lascaris, junior, cogno-
mene Ducas, theologus.

Nicephorus Blemmida, theologus.

Georgius, Acropolita adpellatus, chro-
nologus.

Io. Beccus, ecclesiæ Constantinop-
chartophylax, theologus.

Georgius Metochita, Becci sym-
mysta.

Georgius Pachymeres, res Constanti-
nop. libris XIII. scripsit.

Latini, iisque theologi; Guilielmus
de Seliniaco, episcopus.

Franc-

PART. II. PER. IV. SEC. XIII. 55

Franciscus Assisius, Franciscanorum auctor.

Antonius de Padua, auctor concordantium moralium in Biblia.

Guilielmus, Parisiensis episcopus, tractata, morales reliquit.

Raymondus de Pennaforti, ob liberalitatem Pater pauperum appellatus, summam casuum & libr. V. Decretalium congeffit.

Alexander ab Hales. gente Anglus, Doctor irrefragabilis & Doctor doctorum vocatus, Bonaventuræ præceptor.

Joannes de S. Egidio, ob morum doctrinam suavissimus moralizator dictus, gente Anglus, theologus Parisiensis.

Egidius Romanus, Doctor fundatissimus dictus, quod in philosophia & theologia scholastica excelleret.

Edmundus, cognomento *Virgo*, archiepisc. Cantuariensis.

Robertus Grossethead, seu *Capito* dictus.

Hugo de S. Caro, commentator in

16 PART. II. PER. IV. SEC. XIII.

universa Biblia , & primus inventor
concordantiarum Biblicalarum.

Robertus de Sorbonna, collegii Parisi-
ensis ab ipso nominati auctor.

Reinerus Sachonus, Waldensium, qui
& pauperes de Lugduno appellantur,
primo promachus, dein desertor & in-
quisitor.

Thomas Aquinas, Italus illustri familia,
Doctor Angelicus dictus.

Albertus Magnus, Aquinatis præce-
tor, episc. Ratisbonensis, Sveus.

Bonaventura, episc. Albanensis, Do-
ctor Seraphicus dictus.

Nicolaus Hanapus, Biblia Pauperum
compilavit.

Guilielmus Peraldus, summam de vitiis
& virtutibus reliquit.

Guilielmus Durantes, episc. Nimanen-
sis, Speculator dictus. Celebris ejus est
sententia de S. Evcharistia ; Verbum au-
dimus, motum sentimus, modura nesci-
mus, præsentiam credimus.

Raymundus Martini, ebraice, chalda-
ice, & Arabice doctus.

Jacobus de Voragine, archiepiscop.

Ge-

Genuensis historicus & theologus.

Jo. de Parisiis, theologus Parisiensis.

Richardus de Mediavilla, Anglus, Doctor solidus dictus.

Armandus de bello viso, Postillam in psalmos reliquit,

Historici: Gervasius Tilberiensis, auctor chronicæ de regno Gothico.

Rodericus Ximenius, archiepisc. Tolitanus, de rebus Hisp. scripsit,

Conradus a Lichtenau, abbas Urspergenensis, chronologus.

Petrus de Vineis, Cæsaris jura adversus Papam defendit.

Saxo Grammaticus, libris XVI. historiam Danicam elaboravit.

Mattheus Paris, historiam Anglicanam scripsit.

Vincentius Bellovecensis, Speculum quadraplex formavit doctrinale, historiale, naturale & morale.

Albertus, Stadenisœ cœnobii abbas, chronologus ab O. C. ad 1256.

Martinus Pelonus, arbhipisc. Gnesensis, a nato Christo ad 1177.

Almaricus, clericus Parisiensis, hæ-

58 PART. II. PER. IV. SEC. XIII.

refoeos a pontificiis injuste accusatus.

Stedingi, secta in inferiori Saxonia, blasphemans Deum.

Flagellantes, in Italia orti 1260, mire flagellis se cædebant.

Circumcelliones, pontificem adpella-
bant hæreticum, episcopos & prælatos
Simoniacos, abususque multos repre-
hendebant.

Fraticelli, *Circumcellionum imita-*
*tore*s, a Bonifacio VIII. rejecti.

Arnoldus de Villa nova, statuit, to-
tam ecclesiam a diabolo seductam &
apostasiam in toto Christi corpore re-
gnare.

Beguardi & Reguinae, illimares, hæ-
feminæ, Franciscanorum propago,
perfectionem statuebant in hac vita.

Guilielmus de S. Amore librum scripsit
de periculis novissimorum temporum,
in eoque perstrinxit monachorum hy-
procrysin & ignaviam, quare damnatus
est ab Alexandro IV.

*Concilium Lateranense IV. oecumeni-
cum* XII. contra Waldenses & pro-
do-

dogmate Trasubstantiationis habitum
& confessione privata.

Concilium Lugdunense I. cœcum. XIII.
quo Fridericu[m] II. diris devovit Inno-
centiu[m] IV. & expeditiones cruciatas in
Palæstinam decrevit.

Concilium Lugd. II. cœcum. XIV. a
Gregorio X. institutum ad unionem ec-
clesiæ latinæ cum græca ; sed ea fuit
subdola.

Innocentius IV. Ludovico, Galliarum
regi titulum christianissimi confirmavit,
quod expeditionis sacræ caput constitu-
tus esset.

Gregorius X. autor Conclavis, quo
Pontifices eligi debent.

Bonifacius VIII. intravit ut vulpes,
regnavit ut leo, mortuus est ut canis,
Propter sacram auri famem Jubileum
instituit.

Controversia inter Dominicum &
Franciscum : illius afflæ voeantur
Prædicatores, Prediger, Münche, hu-
jus: Minoritæ, Baarfüsser.

Rosarium, est Psalterium de beata
virgine, cuius Autor Dominicus,

60 PART. II. PER. IV. SEC. XIV.

Liber conformitatum, in quo vita
Francisci cum vita Christi conformatur,
sub poena hæreseos a Papa jubetur adpro-
bari.

Festum corporis Christi; Urbanus IV.
suas Aquinatis instituit.

Officium Inquisitionis, ubi sola accusa-
tio facit hæreticum & condemnat.

Vesperæ Siculae, quibus Galli tota Sici-
lia à 1282. secunda Paschatis feria ad in-
terencionem trucidati sunt.

Judei è tota Gallia ejecti edicto Ludo-
vici IX. & Philippi Pulchri.

Fabula de Judæo tempore Passionis
Christi vagabundo.

Translatio ædicolæ B. Virginis, in qua
Filium Dei concepit, per angelos ex ur-
be Nazareth in Dalmatiam & inde in
Italiam.

Epistola, cœlo a. 1200. delapsa Hiero-
solymis de sabbato sanctific.

SÆCULUM XIV. *Wiclefianum.*

Græci scriptores; *Theodorus Metochi-*
ta, hist. romanæ scriptor.

Nicephorus Callistus, historiam eccles.
ex aliis congesit.

Bar-

PART. II. PER. VI. SEC. XIV. 61

Barlaam, ad græcos transiit & Papæ primatum impugnavit.

Matthæus Hieromonachus, scripsit syn-
tagma canonum.

Io. Cantacuzenus, ex nobili Byzantino Imper. Constantinopl. & postea monachus factus Historiam Byzantinam scripsit.

Nicēphorus Gregoras, hist. Byzanti-
nam libris XI. eonscriptis.

Manuel Chrysoloras, post 700. anno-
rum barbariem in Italia studium græca-
rum litterarum excitavit.

Gregorius Palamas, Nilus Metropoli-
ta, Georgius Codinius.

Latini: *Duns Scotus*, Doctor subti-
lis nominatus, primus de immaculata
B. Virginis conceptione dogma defen-
dit.

Franciscus Mayronius, Doctor acutus,
aliis illuminatus dictus.

Nicolaus de Lyra, ex Judæo christia-
nus, Doctor planus & utilis appellatus
commentator in Biblia, de quo prover-
bium: Si Lyra non lyrasset, totus mun-
dus delirasset.

Petrus Aureolus, Doctor facundus
nominatus.

Io. Bassolis, Doctor illuminatissimus
dictus, Dunsii discipulus.

Durandus a S. Portiano, Doctor reso-
lutissimus cognominatus.

Guilielmus Occam, Doctor singularis
& venerabilis inseptor dictus, Scoti
discipulus, poster antegonista, Papæ
contrarius.

Marsilius Patavinus, scripsit librum
Defensor pacis, inscriptum.

Jo. Wiclf, professor Oxoniensis, cu-
riæ romanæ vitia taxavit.

Jo. Ruysbrochius, gente Belga, Doctor
divinus nominatus.

Thomas Bradwardinus, Doctor pro-
fundus dictus, prof. Oxonii.

Brigitta, gente Sueca, regia sanguine
prognata, soluto matrimonio, in
quo septem liberos genuerat, vitam
monasticam amplexa, Romæ libros VIII.
Revelationum & alia scripsit.

Catharina Senensis, Senis in Italia a.
1347. nata, cuius dialogi de providen-
tia Dei, epistolæ & orationes exstant,

Hil-

Historici: *Franciscus Petrarcha*, historicus, philosophus, orator. *Suffridus, Eberhardus, Marinus Sanudo, Petrus de Dusburg, Cantes Aligerius, Je. d. Becka, Albertus de Argentina.*

Thomistæ, erant Aquinatis discipuli, quos impugnabant *Scotistæ, Dunscii adfeelæ*, ab utrisque dissentiebat *Guilielmus Occam*, cuius discipuli adpellati sunt *Nominales*, quia contendebant cum *Realibus* in academia Parisiensi an nomina, an res in prædicabilibus & prædicamentis essent?

Contentio inter Barleamum & Palamam, theologos græcos de lumine in monte Thabor Christo circumfuso, an illud increatum & coæternum Dei lumen fuerit.

Lolhardi a. 1315. a Lolhardo Waltero nomen indepti, missam & baptisnum contemserunt, vagantes per Germaniam.

Cecus Asculanus, ad rogum damatus, quia stellarum influxui fatalem necessitatem tribuebat, cui Christus quo-

64. PART. II. PER. IV. SEC. XIV.

quoque fuerit obnoxius. Caroli, ducis Calabriæ fuit Astrologus.

Eckardus, ordinis Prædicatorum, errores 27. disseminavit, Deum blasphemia laudari, hominem in Deum posse convertere.

Jo. de Mercuria, tradidit inter alia, Deum esse causam peccati.

Nic. de Ultricuria, philosophiam theologie admiscens hæreticus factus.

Reghardus Bertholdus de Rothbach, docuit, Christum in cruce desperabundem maledixisse Mariæ, combustus est Spiritu.

Martinus Consalvus, somniavit, se fratrem Michaelis Archangeli, Virgo de Anglia, dixit Spiritum S. incarnatum fuisse ob sexum muliebrem.

Palamitæ, Georgii Palami progenies, οὐρανοῖ seu Quietistæ dicti, quietem præ se ferebant, absurde orantes.

Concilium Vienne, Allobrogum, 1311. contra Fraticellos &c.

Ordo Templariorum, seu fratum Man-

Mansionis a Balduino II. rege Hieros. institutus & a Papa Honorio II. confirmatus, & deinceps in concilio Viennensi abolitus, multis eorum necatis.

Clemens V. Papa, sedem Papalem Avignonem transtulit.

Benedictus XII. pistoris vel molitoris Galli filius, de quo dicitur:

Hic situs est Nero, laicis mors, vipera ciero.

Devius a vero, cupa repleta mero.

Clemens VI. jubileum in 50. annos reduxit.

Certamen 50. annorum, de papatu inter Urbanum VI. & Clementem VII. quibus mortuis Papatus triceps factus est, cum per factiones diversas *Joannes XXIII.* *Gregorius XIII.* & *Benedictus XIII.* eligerentur. Duravit hoc schisma ad Concilium Constantiense, in quo Martinus quintus Papa constitutus fuit.

Bernardus Politianus, monachus Senensis, Henricum VII. imperatorem, ex-

exhibita ipsi venenata hostia, necavit.

Henricus II. rex Angliae, virgis cæsus ob necem Thomæ Cautuar.

Aurea Bulla a Carolo IV. Imperatore 1356. publicata.

Wenceslaus, Imp. imperii regimine exutus, exauctioratus.

Academæ nouæ, Colonensis, Heidelbergensis, Pragensis, Erfurtensis, institutæ.

Jagello, dux Lithuaniae cum subditis suis conversus.

Pixis nautica inventa & pulvis pyrius.

Bartolus & Baldus, studium jurisprudentiae excitarunt.

SÆCULUM XV. Synodale, seu
Hussiticum.

Scriptores latini, iisque dogmatici:
Petrus de Alliaco, episc.

Jo. Gerson, Doctor Christianissimus appellatus.

Jo.

Jo. Capreolus, doctrinæ Thomisticæ defensor.

Franc. Zabarella, Cardinalis philosophus.

Jo. Hussus, & *Hieronymus Pragensis*, evangelii præcones, combusti Constantiæ, quorum discipuli *Calixtini* ad pellatæ, alii *Thaboritæ* ab oppido Thabor, alii *Orphani*, alii *Piccardi*.

Henricus Kalteisen, in Concilio Basil. peroravit contra Hussitas.

Nicolaus de Cusa, seu *Cusanus*, pæ autoritatem defendit.

Laurentius Justinianus, Venatorum episcopus, mysticus.

Laurentius Valla, latinæ lingæ influens.

Jo. Capistranus, concionator vagabundus contra Hussitas.

Alphonsus Tostatus, episc Abulensis, commentator in S. Script.

Gabriel Biel, prof. Theol. Tubingæ, commentator in IV. libr. sent.

Jo. de Turrecremata, theol. & juris consultus.

Dionysius Carthusianus, Belga, vir doctus & sanctus.

Hie-

68 PART. II. PER. IV. SEC. XV.

Hieronymus Savanarola, ob veritatem
combustus.

Thomas à Kempis, mysticus.

Jo. Picus, Mirandula Comes, ob inge-
nii excellentiam Phœnix dictus.

Marsilius Piinus, philosophus Plato-
nieus & Theologus.

Antonius Florentinus, Angelus de Cla-
vasio, Henricus de Hassia.

Paulus Carthagena, à S. Maria, Augu-
stinus de Roma, Beßarion, Trapezun-
tius, Meffrethius, presbyter Misnen-
sis.

Hermolaus Barbarus, Patriarcha Aqui-
lejensis doctus.

Thomas Netterus, *Jac. Perezius*, Ray-
mundus de Sabunde, Historici lati-
ni: *Flavius Blondus*, *Jo. Froissardus*,
Theodoricus de Niem, *Poggius Bran-
dolinius*, *Wernerus Rolwinck*, seu *Rol-
winck de Laer*, *Westphalus*, *Baptista
Platina*, *Æneas Sylvius*, *Gobeli-
nus Persona*, *Petrus de Natalibus*, *Ja-
cobus Wimphelingus*, *Antonius Bonfinius*, *Jo. Annius Viterbiensis*,
Marc. Ant. Sabellicus, *Robertus Ga-
gui*.

guinus, Jo. Nauderus, Jo. Antonius Campanus.

Graci: Simeon, Josephus Bryennius,
Macarius Macres, Jo. Cananus, Georgius Phranza, Demetrius Chrysolars.
Marcus Eugenicus, Jo. Eugenicus, Georgius Gemisthus Pleto, Georgius Trapezuntinus, Hilario, Ducas &c.

Controversia inter Franciscanos & Dominicanos: an conceptio virginalis Mariæ fuerit immaculata?

Quæstio inter ipsos Pontificios: an Papa supra Concilium, an vero illi subiectus esse debeat?

Adamitæ, quorum Auctor Piccardus quidam se Dei filium mentitus est, & ad seclas suos Adamitas vocari jussit.

Petrus Dresdenensis & Jac. Misnensis, Hussi imitatores.

GUILIEL. de HILDERNISSEN, condidit sc. Etam, Hominum intelligentia dictam, adjutus Ministerio Ægidii Cantoris, Belgæ.

Hermannus Ruiswick, Hagæ Epicureismum disseminavit.

Fossarii, die Grubenhaimer, secta in Bo-

70 PART. II. PER. IV. SEC. XV.

Bohemia, noctu conveniens in speluncis & libidinem exeroens.

Concilium Pisanum, oecum. ad tollendum schisma inter Antipas: *Constantiense* a Sigismundo Imp. indictum propter Hussen.

Concilium Senense, ob ecclesiæ reformationem & unionem cum græca: *Basileense*, oecumenicum idque celebratius.

Sixtus V. jubileum reduxit ad annos XXV.

Innocentius VIII. de quo distichon:

Oeto nocens pueros genuit, totidemque puellas,
Hunc merito poterit dicere Roma patrem.

Pugna Varnensis, in qua ob perfidiam Christiani a Turcis cœsi.

America detecta, a Christoph. Columbo 1492.

Typographia inventa, Moguntiæ anno 1440.

PE-

PERIODUS V.

Quæ est Ecclesia repurgata.

SÆCULUM XVI. Reformatum.

JO. REUCHLINUS, sive Capnio, Jo. Trithemius, Albertus Cranzius, Jo. Lud. Vives, Baptista Mantuanus, Jo. Aventinus, Jac. Clichtoveus, Guil. Budæus, Erasmus Roterod. Petrus Galatinus, ex Judæo Christianus, Franc. Ximenius, Thomas Morus, Petrus Mosellanus Melanchton, Spalatinus, Bugenhagi-
us, Major, Vitus Dietericus, Cruciger, Bucerus, Brentius, Urbanus Regius, Mörlinus, Weller, Pfeffinger, Schne-
pius,

Jo. Tezelius, Pirnensis, indulgentias vendit in Germania.

Lutherus, a. 1517. Cal. Novembr. theses 95 contra Tezelium public.

Jo. Ecclius, disputat cum Carolista-
dio de libro arbitrio; cum Lutheru-
de primatu Papæ. Pontifex Leo X.
Lutheri libros Romæ cremari jubet:
Lu-

Lutherus Wittebergæ extra portam jus Pontificium seu canonicum Vulcano tradit.

Comitia Wormatiensia, 1521. indicta, quibus Lutherus citatus interfuit, veritatem professus a Carolo V. proscriptus in arce Wartenburg degit. Luthero absente Wittebergæ aliqui fanatico spiritu abtipiuntur, Anabaptistæ postea dicti, Thomas Munzerus, Storch, Stubner, Carolstadius.

Henricus VIII. Anglia rex, scribit contra Lutherum, Papam defendens.

Ullricus Zwinglius, & Jo. Oecolampadius, in Helvetia reformati, sed a. 1525. dissentient a Luthero in doctrina de S. ecclæna. Hoc schisma auxit Casparus Schwencfeldus, nobilis Silesius.

Bellum rusticum, in Thuringia Anno 1525. cuius autor Munzer.

Suecia & Dania recipiunt doctrinam evangelii.

Comitia Spire indicta 1529. jubent, ne religio Pontifica mutaretur, contra quod Principes Germaniæ protestati sunt. Hinc Protest.

Cet-

PART. II. PER. V. SEC. XVI. 73

Colloquium Marpurgense, a Philippo,
Hassiae Landgravio indictum 1529. ad
tollendum dissidium in puncto S. Co-
næ.

Comitia Augstæ, Vindelicorum, ubi
Aug. Confessio exhibita anno 1530.
quam formarunt Lutherus, Melan-
chthon, Jonas, Bugenh.

Jo. Calvinus & Theodorus Beza,
Zwinglii imitatores.

Jo. Bockel, anabaptista Monasterien-
sis, sartor Leidensis.

Concilium Mantua, indixit Papa:
at principes Germaniæ convenerunt
Smalcaldiæ, & foedus inierunt. Hinc
bellum, quo pius Elector Saxon. Jo.
Fridericus vicit, captivusque ad-
ductus.

Mauritius, Dux Saxonie Misena
Mersburgi & Portæ scholas ordi-
nat.

Ignatius Lojola, condidit ordinem
Jesuitarum.

Hermannus, archiepisc. Col. recipis
evangelium & excommunicatur.

D

In-

74 PART. II. PER. IV. SEC. XVI.

Inquisitio contra Judæos, Mauros & Lutheranos in Hispania.

Interim, est formula religionis a Pontificiis obtrusa, sed repudiata.

Adiaphoristæ erant e Protestantibus, qui mitius sentiebant de Interno.

Andreas Osiander statuit, Christum esse justitiam nostram modo secundum diuinam naturam. Stancarus secundum humanam.

Michael Servetus, impugnat Cliristi deitatem, Genevæ comburitur.

Pax religionis, Augustæ Vindel. Protestantibus data 1555.

David Georgius, Delfensis, fanaticus: Bernardus Ochinus, hæreticus.

Lalius & Faustus Socinus, Photinianum suscitarunt.

Concilium Tridentinum, cœpit 1546. die VII. Januar. & duravit annos XVII.

Victorinus Strigelius, συνεγγιας hominis statuit in conuersione sua.

Math.

PART. II. PER. III. SEC. XVI. 75

Matth. Flacius, peccatum originis habuit pro substantia hominis.

Gregorius XIII. Calendarium novum componi jussit.

Formula Concordiae, 1580. publicata, ab Helmstadiensibus oppugnata.

Colloquium servetæ, Quedlinburgi, Hertzbergæ institutum.

Liga sancta, factio in Gallia ad exercitatos Protestantes instituta.

Samuel Hubertus, electionem universalem ad vitam æternam statuit.

Concilium Thoruniense, adprobat consensus Sendomiriensem.

SÆCULUM XVII. Syncretisticum & Eristicum.

Colloquium Ratisbonense 1602. inter Pontificios & Lutheranos.

Jo. Piscator, Reformatus, statuit Christi obedienciam activam nostram justificationem non ingredi, quæ sententia rejecta a Gallis.

Ludovicus Molinus, Hispanus, Pelagianismum suscitans.

D 2.

Esa.

76 PART. II. PER. V. SEC. XVII.

Esaias Stiefelius & Ezechiel Meth, enthusiastæ in Thuringia.

Fratres roseæ crucis, Rosen-Creußer, quorum origo dubia.

Henrius Boëtius, prof. Helmstadiensis, fructum resurrectionis Christi impiis pariter ac piis attribuit.

Dona werda a Cæsare proscripta & Bavarо tradita ob repudiatos ritus.

Jacobus Arminius, reformatus, dissentit quinque articulis a sua ecclesia, qui se opponit Gomarus, hinc Gomaristæ & Arminiani.

Unio Evangelicorum, s. Protestantium. Hæc Suecorum instituta.

Henricus IV. rex Gallie, necatur a Fr. Navalliac, Jesuita.

Valentinus Weigelius, & Jac. Böhme, sutor Görlizensis.

David Pareus, scripsit Irenicum, sive de unione Lutheranorum eum Reformatis, cui se opposuit Sigyvardus, hinc origini Syncretismi.

Jubileum in memoriam Reformatiōnis anno 1617. in Saxonia.

Sy-

Synodus Dordracena; qua Arminius
damnatus, Hugo Grotius captivus.

Jul. Cæs. Vatinus, philosophus, theo-
logus, medicus, atheus.

Fridericus V. Elector Palatinus, fit rex
Bohemiarum & coronatur, & brevi vincitur:
Heidelberga spoliatur, bibliothecam
Bavarus donat Papæ.

*Controversie inter Giessenses & Tubin-
genses*, quorum hi statuebant exinanitionem
Christi in nuda Kœfelis seu oc-
cultatione majestatis constitisse, illi in
reali nevōtē evacuatione.

S. Norberti ossa Magdeburgo Pragam
transferuntur an. 1626.

Herm. Rathmannus, Gedani dissentendi
& rixandi præbet ansam.

Richelieu, Hugonottarum propugna-
cūlum, Rupellam expugnat.

D. Zeemannus, Lutheranus, jussu Cæ-
saris Ehrenbergam abducitur.

Bellum Bohemicum, ab a. 1618. ad
1648. pace Osnabrigi facta.

Magdeburgum a Tillio expugnatum
die 10. Maii 1631.

Liturgia, est formula religionis & rituum in Anglia, quam cum alii rejicērent, independentes Noncoformistæ dicti sunt.

Cornel. Jansenius, de gratia divina & libero arbitrio opusculum collegit ex scriptis Augustini, quod Jesuitæ repudiatunt.

Statius Bulcherus Calixtum & Horneum Crypto-papismi arguit.

Christ. Bofoldus, hist. & Ictus Tübinger ad pontificios transit.

Jac. Fabricius, scripsit de visionibus divinis, cui se opposuere Wittebergenses.

Isaacus Peyrerius scribit librum de Prae-Adamistis.

Jedocus Kiddue, scribit contra Lutheranos, refutatur a Jo. Musæo.

Christina, regina Sveciæ, regnum abdicat & sacra pontificia adsumit.

Georgius Focus, homo rudis, auctor Quackerorum in Anglia.

Jac. Maserius, Meditatam Concordiam edidit ad unionem querendam.

Collo-

PART. II. PER. V. SEC. XVII. 79

Colloquium Cassellanum 1661, mense Julio habitum.

Christoph Sandius, Arianismum spar-
sit in Borussia.

Eduardus, natione Anglus, naturalis-
ta. *Hebbelius & Spinoza*, Athei.

Sabatai Sevi, novus impostor s. Messias Judæorum in oriente 1666.

Renatus des Cartes, philosophiæ no-
væ auctor.

Jg. Coccejus, Theologus Leidensis,
novas hypotheses proponit.

Jo. Labadie, Gallus, ex Jesuita Refor-
matus, lectæ novæ conditor. cui

Adna Maria Schurmannia, erudita
virgo adhæsit.

Quirinus Culmann, Böhmana scripta
in Moscovia divulgans, combustus.

*Contentio Regis Galliæ cum Papa de
jure regaliæ.*

Marcus de Aviano, Venetus mona-
chus miracula præ se tulit.

Michael de Molinos, auctor Quietisti-
stare in Italia.

D. 4.

Ad.

80 PART. II. PER. V. SEC. XVII.

Adjecit summe reverendus Reckenbergius Claudi⁹ judicium de patribus græcis & latinis: itemque Mart. Chemnitii orationem de lectione Patrum.

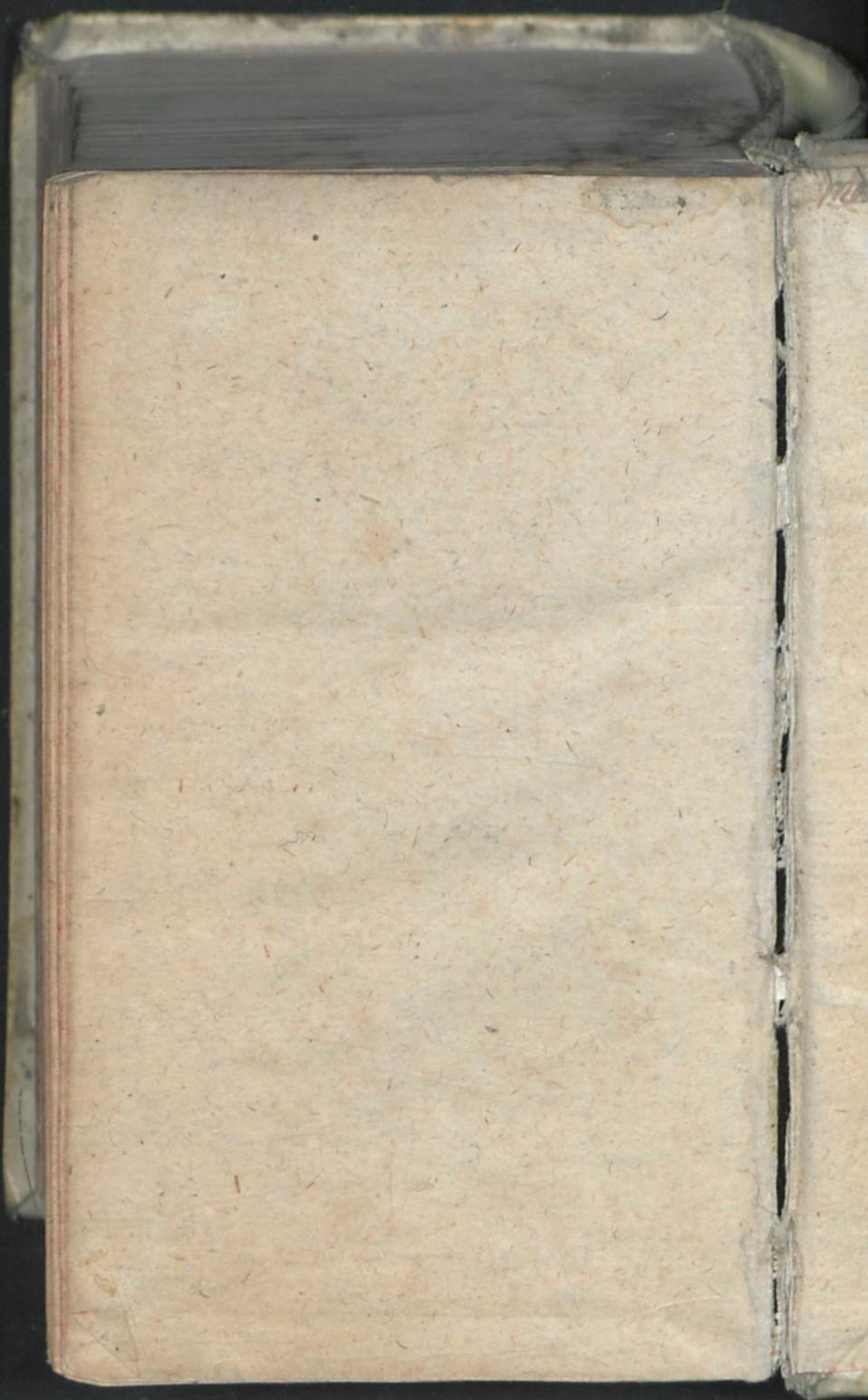
F I N I S

Historiæ Ecclesiasticæ
Reckenbergianæ.

BA

DA

38 1
i, 7

V018

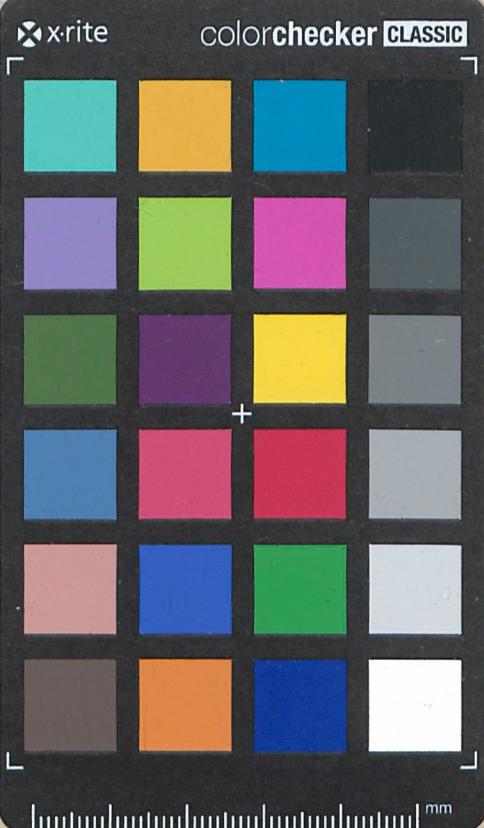
ULB Halle
008 903 646

3

50

ADAMI RECHENBERGII
SUMMARIUM
**HISTORIAE
ECCLESIA-
STICÆ**
IN
T A B U L A
REPRÆSENTATUM

A B
H. G. WELAND,

LEMGOVIENS.

* *

*Historiae sacræ tabula tibi dantur in una,
Haeretici, patres, schismata, concilia.
Una tibi, Lector, res multas pagina tradit.
Multus docet paucis, ordine quæque suo.*

* *

L I P S I A,
Apud JOH. HEREBORD KLOSIUM.
ANNO CHRISTI 1719.